

Schoonheidsprijs

Schoonmakers op tal van drukbezochte plaatsen staken nu al weken en de afvalbende op NS-stations, in treinen, op Schiphol, maar ook in steeds meer gewone bedrijven stapelt zich op. Oorzaak hiervan is een doodnormaal cao-conflict in de sector. De gevolgen ervan komen echter steeds meer op het bordje van vele duizenden mensen, die part noch deel hebben aan het conflict. Zij verdienen het zo langzamerhand verschoond te worden van de rommel, omdat het verschil tussen eis en aanbod inmiddels niet meer in verhouding staat tot de effecten van de staking.

Schoonmaakbedrijven werken in een vechtmarkt, die allang door de (prijs)bodem is gezakt. Hun dienstverlening wordt door opdrachtgevers gezien als een commodity en de leveranciers als volstrekt

inwisselbaar.

Deze 'race door de bodem' heeft aan twee kanten diep ingesneden. Enerzijds zijn de marges voor veel bedrijven flinterdun geworden, anderzijds is de werkdruk voor personeel fors verhoogd en is het loon met grofweg een tiende per uur zeer laag. Gef profiteerd hiervan hebben de opdrachtgevers, die voor een dubbeltje op de eerste rang zitten en hun handen in onschuld kunnen wassen. Zij zijn geen partij bij het vaststellen van de loonstandaard in de sector.

Dat daar iets moest veranderen was voor alle directbetrokkenen duidelijk. Nederlands grootste vakbond, FNV Bondgenoten, nam hiervoor het initiatief door voor het geschoolde werk van schoonmakers een loonbodem na te streven van 130% van het wettelijk minimum loon.

Dit betekent dat FNV Bondgenoten voor deze sector een fors hogere looneis stelt dan het inflatieniveau (ongeveer 1%, red.) zoals is afgesproken in het sociaal akkoord van maart 2009 en waaronder ook de handtekening van de FNV prijkt. De bond startte de cao-onderhandelingen met een looneis van 3%.

Wijzend op de economische crisis boden de werkgevers 0%. Dit al snel tot onover-

brugbaar verklaarde verschil was voor de vakbond de opmaat voor een uitgekende en op Amerikaanse leest geschoeide actiestrategie, uitmondend in stakingen op drukke publiekslocaties met een hoog mediaprofiel.

Onder druk van die acties

zijn de vakbond en branchevereniging OSB elkaar inmiddels dicht genaderd. Bondgenoten eist nu in totaal 4% over 2 jaar, de OSB biedt 2,5% eveneens voor 2 jaar. Omgerekend met cijfers van de OSB, een gat van zo'n € 25 miljoen op een totale loonsom van € 1,7 miljard. Bovendien hebben grote opdrachtgevers aangegeven belangrijke structurele veranderingen in de sector te ondersteunen en heeft zelfs de Tweede Kamer de boodschap begrepen.

Een fors deel van het eisenpakket is daarmee binnen, maar de vakbond heeft deze week aangekondigd de acties verder te willen opschroeven. De stakers moeten echter beseffen dat er een grens zit aan de incasseringsbereidheid van mensen die part noch deel hebben aan het conflict. Zeker nu het onderhandelingsgat nog maar klein is, is er geen reden gewone mensen nog langer door de troep te laten waden.

De vakbond heeft een mooie winst binnen handbereik en kan die beter incasseren zolang het publiek nog aan de kant van de schoonmakers staat. Zo win je met een intelligente campagne ook nog de schoonheidsprijs.

Jarco de Swart

FINANSCOOP

